

Formanden: Folketingsmanden for Aalborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Kvist: Heller ikke de Betragtninger, vi nu hørte af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe), give mig Anledning til at sige andet, end at jeg synes, de ligge fuldstændig ved Siden af dette Lovforslag. Efter de Udtalelser, han nu fremsatte, skulde man tro, at det ærede Medlem vilde arbejde for at ophæve alle Straffebestemmelser af Hensyn til hans Mistillid til Politiet.

Formanden: Folketingsmanden for Bornholms Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ingvard Jensen: Til det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen), som henvendte nogle velvalgte Ord til mig i Anledning af mine Udtalelser, vil jeg sige, at der kan findes Forhold, hvor Mulkbestemmelser kunne være fuldstændig paa deres Plads, og at derfor Afskaffelsen af Mulkter ikke kan gennemføres i alle Straffebestemmelser i vor Lovgivning. Men hvor Straffebestemmelserne paa samme Maade som i det foreliggende Lovforslag have et human Formaal for Øje, navnlig hvor de have det Formaal for Øje at skulle hjælpe de Mennesker, som under visse Forhold ifalde disse Straffe, er det aabenbart, at det hjælper ikke et fattigt, forfaldent Menneske, at han bliver idømt en betydelig Bøde f. Eks. paa indtil 500 Kr. Det hjælper hverken ham selv eller hans Familie. Jeg synes i det hele, at i den Forbindelse, her er Tale om, passe disse Straffebestemmelser ikke. Jeg tror, det er muligt at finde andre Straffebestemmelser, som kunne være mere passende. Jeg skal ikke give nogen Anvisning i saa Henseende, men de, der have beskæftiget sig saa længe med disse Sager, maa nok kunne finde andre Bestemmelser, der svare bedre til Formaålet end netop Mulkbestemmelser.

Justitsministeren (Alberti): Jeg vilde gerne have et Par Ord sagt, inden Klokken bliver 4, men da Forhandlingen er løben ud i korte Bemærkninger, skal jeg heller ikke tale ret længe, hvilket der er saa meget mindre Grund til, som der, siden jeg sidst havde Ordet, ikke er fremkommet ret meget nyt. Overfor det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe), der ved denne som ved saa mange andre Lejligheder søger at opagitere en Forestilling

om, at Lovene og Administrationen gøre Forskel paa rige og fattige, skal jeg sige, at det ærede Medlem bør fremkomme med sine Eksempler. Det ærede Medlem begyndte med at fremkomme med nogle Eksempler, idet han talte om en Godsejer, som havde gjort sig skyldig i Uterlighed. Efter hvad jeg kender til dette Forhold, forelaa der upassende Opræden, men ikke noget strafbart, og man sætter jo ikke gerne Folk under Tiltale for noget, som ikke er strafbart. Det ærede Medlem talte ogsaa om en Arbejdsmand, der var bleven dømt for uterligt Forhold. Der maa man altsaa gaa ud fra, at der virkelig har foreligget et uterligt Forhold. Og naar det ærede Medlem talte om en Sag, hvor en Gaardmand, der havde skudt Øjet ud paa sin Tjenestekarl, blev frifunden, maa han ikke glemme, at denne Dom — det var, saa vidt jeg husker, en Højesteretsdom — var begrundet i, at Retten, efter alt, hvad der forelaa, gik ud fra, at den paagældende Gaardmand havde handlet i Selvforsvar, og det gør en stor Forskel. I det hele, naar man saaledes vil sammenligne Sager mod rige med Sager mod Folk, der ikke ere rige, maa man oplyse hver enkelt Sag i dens enkelte Omstændigheder for at paavise, at der virkelig i den ene Sag er anvendt en anden Maalestok, end der er anvendt i den anden Sag, og det tror jeg ikke bliver saa overmaade let for det ærede Medlem. Naar det ærede Medlem siger, at hvis denne Lov vedtages, ville rige Folk, der drikke sig fulde og forstyrre Freden paa offentlig Gade, ikke blive tiltalte, men derimod ville fattige nok blive det, saa er det en Paastand, som det ærede Medlem kan fremsætte, men som han skylder at bevise. Jeg vil henstille til det ærede Medlem — det er altid godt at gaa til praktiske Eksempler —, at han, naar vi en Gang faa denne Lov vedtagen, selv for en Gangs Skyld drikker sig fuld og forstyrrer Freden paa offentlig Gade, saa skal han se, at han skal nok blive tiltalt.

Det ærede Medlem for Slagelse (Lange) anførte overfor min Paaberaabelse af Bestemmelserne i den udmærkede Pryglelov, at der drejede det sig om Vold, og her drejer det sig om Drikfældighed. Men det er ikke det, som udgør Forskellen. Det, det ærede Medlem klagede over, var, at man her vilde indføre Bestemmelser, som ikke kunde overholdes. Men kunne de overholdes i den ene Lov, maa de ogsaa kunne overholdes i den anden.

Jeg giver den højtærede Formand Ret i, at Prygleloven ligger ikke for, og skal